

I Tess. 5:11. *Troost elkaar en weest elkaar tot voorbeeld.* Vanochtend de goede voornemens van onze gemeente. Love, eat pray; liefde, eten, bidden.

2. Kijk, ik heb even een reclame opgezocht. Alles is perfect voor elkaar. Iedereen is rustig aan tafel. Er wordt niet gesmeten met borden. Geen kind dat het drinken omkiepert met zijn grove motoriek. Geen felle discussie over vluchtelingen. Alles is goed voor elkaar, en o wat is het fijn en knus. Je hoort het al een beetje, ik heb een hekel aan die reclames. Want ze zijn zo genadeloos. Het klopt gewoon niet! In een familie ben je diep met elkaar verbonden. Dat is heel gaaf. Maar soms ook lastig. Soms leidt verbondenheid ook tot felle ruzie. Tot zorgen om broers of kinderen. Want in een familie is er liefde. Er wordt liefde gegeven en liefde ontvangen. Er wordt gehuild en gelachen. Er wordt getroost, maar soms ook gebekvecht. Er worden mooie gesprekken gevoerd, maar soms ook heel bewust bepaalde onderwerpen verzwegen. Om het goed te houden. In een gezin is het geven en nemen. Het is niet ideaal in een gezin; welkom in het echte leven!

Ik zie de gemeente als een geestelijk huisgezin. Ook hier heb ik geen behoefte aan een ideaalplaatje. De ideale kerk bestaat niet. Die moet je dus ook niet zoeken. Want je neemt jezelf mee. En dat is balen! Ik geloof dat Jezus dat geestelijke huisgezin gebruikt om ons te laten groeien in een volwassen geloof, midden in het echte leven. Ik geloof dat Jezus tijdens zijn leven op aarde een heel aantal malen tot op het bot teleurgesteld is geraakt in zijn eigen leerlingen. Maar Hij bleef trouw! En Hij is hier het grote voorbeeld. Dat voorbeeld moeten we navolgen. De kerk is niet een soort geestelijk restaurant of theater waar jij je natje en droogje haalt. Hier of ergens anders. Met gelijkgestemden die precies dezelfde maniertjes hebben. Nee de kerk is een geestelijke sportschool.

3 Trainen voor groei en verbondenheid. Groen en rijp, oud en jong, impulsief en bezonnen, intellectueel en emotioneel; het is hier bij elkaar geplaatst. Prachtig die veelkleurigheid. Maar niet ideaal. Het is ook een training in zelfverloochening, geduld en dat liefhebben van elkaar is een voortdurend punt van training. Training met het perspectief op de eeuwigheid. Dat is het perspectief van I Tess. Het is bijna zover! Straks zitten we in het nieuwe Jeruzalem met Jezus nieuwe wijn te drinken en dan prijzen wij met miljoenen gelovigen de Heer. Uit allerlei culturen, allerlei talen, allerlei tijden. Geloof mij, dat zal wennen voor ons worden! Maar omdat God daar centraal zal staan zal het toch ook voor iedereen feest zijn!! Nou, laten we daar nu vooral mee oefenen. Met een houding van liefde voor God en liefde voor de ander. Wat zijn we verschillend! Maar Jezus die plaatst ons nu bij elkaar. Om elkaar te steunen. Elkaar tot voorbeeld te zijn.

4. Goed, ben jij een voorbeeld? Dat begint natuurlijk dat je er BENT. Investeer jij ook in relaties met broers en zussen van Jezus Christus? Als je onzichtbaar bent, ja, hoe ben je dan ooit een voorbeeld? Als niemand je kent, wat kun je dan betekenen voor een ander?

Wij staan hier midden in een geestelijke strijd op weg naar de Jongste Dag. Er zijn kwade machten die de vrijheid van Christus bedreigen. Wij hebben zelf een verlangen op Jezus te dienen. Maar we hebben ook een kant die dat niet wil. Diep van binnen willen we soms lekker vrijblijvend aan de kant staan. Een kant die zegt "ikke, ikke, ikke." Een kant die zegt: "hoepel op met dat kruisdragen, ik wil mijn zin gewoon." Daarom hebben wij de kracht van de Geest nodig. Die is sterker dan onze oude ik. Door die kracht worden we overwinnaars in Christus. Paulus geeft ons een aansporing; troost elkaar en wees elkaar tot voorbeeld. Ga ervoor, vecht ervoor zodat ook jij wordt gered. En die ander!

Laten we even teruggaan naar dat voorbeeld van het kerstdiner. Op internet dook er een filmpje op dat heel vaak bekeken werd.

5. Een familie ontvangt het doodsbericht van hun oude vader. Zij voelen zich daarover zeer schuldig. Zij reizen spoorlags naar het vaderlijk huis. Daar blijkt pa niet dood te zijn. Voor hem was dit de enige manier om zijn gezin bij elkaar te krijgen. Iedereen was zo druk met zijn eigen leven dat het gezin uit elkaar was gevallen. Gelukkig komen zij met de schrik vrij. Hoe zit dat bij ons? Druk, druk, druk? Vergeten wij God? En elkaar? Vinden we de ander: te oud? Te traag? Te hip? En raken wij dan ook iets van onszelf kwijt?

6. Paulus schrijft troost elkaar en wees elkaar tot voorbeeld. Deel elkaars leven. Zie naar elkaar om. Dat is een onvoorwaardelijke opdracht. Niet pas als je er zin in hebt. Niet alleen als het goed voelt. Nee, gewoon; dit is de norm: ga aan de slag. Nu. *Geef de moedelozen hoop* (vers 14) Voorbeeld 1: je broer of zus worstelen met kinderen die een hekel aan de kerk hebben gekregen. Meestal is dat: door het gedrag van andere kerkleden... Sta om hen heen. Raak niet meteen in paniek bij hun woorden. Bemoedig hen als zij zich in de kou voelen staan. Luister!! Voorbeeld 2: heb oog voor je broer of zus die door het leven getekend zijn. En die daardoor heel bang zijn, ook in het kerkelijk leven. Besef dat jij ook gekwetst kunt raken door het leven. Irriteer je niet, maar troost en bemoedig. En stuur dan bij! Bemoedigen betekent naast iemand gaan staan. Luisteren, gewoon luisteren. En dan de ander weer moed geven; kop op! Wat het dus NIET is, is een beetje aan de zijlijn commentaar lopen geven. Of olie op het vuur gooien. Of; het over de schutting willen gooien bij ambtsdragers.

7. Bemoedigen; niet zeuren maar bidden voor onze ambtsdragers; bidden om wijsheid, bezonnenheid en kracht. Streef naar het goede, niet alleen voor jezelf, maar juist ook voor een ander. *Bidt onophoudelijk en dank God*. Want wie bidt is verbonden met God. En God is liefde. Hij is sterker dan bitterheid, negativiteit, afwijzing. Wie sterk is in de Heer kan bemoedigen. Laat wie niet sterk is daarom bidden. Laten wij werken aan verbinding en aan kringen van gebed. Op de miniwijk, rond de eredienst, bij LEF. Want wie er niet is kan niet troosten. Wie niet bidt is krachteloos. Wie negatief doet, die demotiveert en breekt Christus' werk af. Waar is je hart? Het draait niet om jou. Het draait in een kerkdienst niet om een preek. Waarschijnlijk kun je via internet betere preken vinden dan ik ooit zal houden. Waar het om draait: God wil jou ontmoeten. Hij wil ook dat jij je broer of zus ontmoet. Hij vind je broer en zus de moeite waard. Jong en oud. Stijf en los. En jij dan? Waar ben jij?

Laat het ook gezellig zijn rond een kerkdienst. Ontspannen. Dat mis ik soms. Ik vind napraten en koffiedrinken na een kerkdienst een hele belangrijke meerwaarde. Een prachtige overgang van de eredienst naar het gewone leven. En bemoedigend. Fijn als die gelegenheid er is, je je blijheid kunt delen. Maar als je moe bent, dan kan het best zijn dat je niet zoveel oppikt van een preek. Of dat het thema je niet aansprak. Of de muziek. Of de spreker. En toch kun je dan bemoedigd worden als je dan broers en zussen ziet en spreekt en het leven met elkaar deelt. Dan was het toch goed! Je werd gezien, en bemoedigd. En jij kon ook een ander bemoedigen die zijn liefde wilde uitdelen!! Jezus nodigt ons niet voor niets uit aan zijn tafel. Eten; dat is in de bijbelse wereld het leven delen. Wie samen eet met de ander vindt die ander belangrijk! Als wij avondmaal vieren over een paar week dan denken wij aan Jezus die zo met ons wil eten en drinken; die zijn leven met ons eigen concrete leven vol met hoogtepunten en dieptepunten wilde delen. En uitdelen. Hij is nooit gillend weggelopen.

En Hij zegt: ga je leven delen met je broer of zus. Dat gaat natuurlijk niet met 800 man tegelijk, vandaar dat er miniwijken zijn, LEF, andere kringen. Jouw aanwezigheid, jouw vriendelijkheid, vooral ook jouw luisterhouding is belangrijk! Jij hebt een taak!

8. Ik hoop dat we in het nieuwe jaar wat meer naar onszelf kijken en wat minder naar DE kerk; HET beleid; ik vind het zo vaak duikeentjes-gedrag. Begin maar gewoon bij jezelf. *Wat voegt mijn houding, mijn woorden toe aan de gemeente van Jezus? Ben ik vol vuur voor de Heer bezig of zit ik Hem in de weg? Ben ik een blijmoedig mens? Hoe bemoedigend ben ik eigenlijk?* God wil ons leven in alle opzichten heiligen. Er staat in vers 11 dat er troosters nodig zijn in de gemeente, blijmoedigheid, goedheid, dankbaarheid en gebed. Onze God is een God van vrede. Ben jij zijn ambassadeur? Dat begint dus nu. Voor het nieuwe jaar formuleer ik de volgende goede voornemens:

1. Groeien in bezieling. Laat alle vormen in de kerk, de kerkdienst en waar dan ook bijdragen aan een stuk bemoediging waardoor we elkaar toerusten in de geestelijke strijd. En laten we:

2. Groeien in bemoediging. Wij hoeven niet bezwaard of bezorgd te zijn want de Heer is hier. Laten we daarbij stilstaan. Laten we leren elkaar te troosten met het evangelie. Wij zijn veilig in Gods vaderhanden.

3. Groeien in toewijding. Als je lid bent dan betekent dat inzet en aanwezigheid. Iedereen moet worden ingeschakeld. Een uitdaging voor het komend jaar! God is trouw. Wij moeten ook trouw zijn en ons onvoorwaardelijk toewijden met onze gaven en talenten. Wat doe jij? Hoe kan de kerk sat stimuleren?

4. Groeien in focus. In deze kerk draait het om Jezus en niet om ons. Laten we onszelf wat minder serieus nemen en onze stokpaardjes en scherpstlijperijen met een korrel zout nemen. Want we hebben onze handen meer dan vol aan het evangelie.

Wij komen op onze bestemming, door Jezus Christus, onze Heer. Dat gaan we vieren in 2016!

Amen.

Voor de verwerking;

Vragen bij het thema en bij de preek.

Schriftlezing was I Tess. 5: 1-14. Centraal stond vers 11.

Op veel plaatsen spoort de bijbel ons aan elkaar te troosten en te bemoedigen in de geestelijke strijd die we voeren (bijv. I Tess. 5,11).

Stelling: als er geen levende verwachting is van Jezus' terugkomst en de strijd die we nu moeten voeren 'om in te gaan' dan vinden wij nooit een gezamenlijke focus als gemeente.

Welke rol neem je in in het geestelijke huisgezin waar Jezus je plaatst? Vind je het makkelijk of moeilijk als lid van dat gezin? Waarom?

Wat zijn dingen waar jij tegenaan loopt in het geloof? Wat ontmoedigt jou?

Laat jij je ook bemoedigen? Wat zouden anderen in de miniwijk voor je kunnen betekenen?

Vul aan: "ik voel mij bemoedigd door mijn broer of zus als....."

Stelling: een miniwijkbijeenkomst is minstens zo belangrijk voor de gemeente als een zondagse samenkomst.